

Tábor Kvíčalka
11. 7. - 25. 7. 2015
4. dívčí oddíl a 2. oddíl Moravská Třebová

1. **Anděl** Karel kryl
2. **A té réhradice**
3. **Až mě budeš chtít**
4. **Batalion** Spirituál kvintet
5. **Cikánská písnička** AG Flek
6. **Co Bylo Dál?** Jelen
7. **Čert ví proč** Zuzana Navarová
8. **Černej pasažér** Traband
9. **Darmoděj** Jaromír Nohavica
10. **Dokud se zpívá** Jaromír Nohavica
11. **Hejkal**
12. **Jdem zpátky do lesů** Pavel Lohonka Žalman
13. **Hlídač krav** Jaromír Nohavica
14. **Jdou po mně, jdou** Jaromír Nohavica
15. **Když mě brali za vojáka** Jaromír Nohavica
16. **Kometa** Jaromír Nohavica
17. **Kutil** Chinaski
18. **Little Big Horn**
19. **Made in Valmez** Mňága a Žďorp
20. **Malování** Divokej Bill
21. **Marie** Tomáš Klus
22. **Měsíc** Mňága a Žďorp
23. **Nad stádem koní** Buty
24. **Nagasaki Hirošima** Mňága a Žďorp
25. **Nejlíp jim bylo** Mňága a Žďorp
26. **Peřeburg** Jaromír Nohavica
27. **Přijď na chvíli**
28. **Píseň zhrzeného trampa** Jaromír Nohavica
29. **Proměny** Čechomor
30. **Rána v trávě** Pavel Lohonka Žalman
31. **Rosa na kolejích** Wabi Daněk
32. **Slavíci z Madridu** Waldemar Matuška
33. **Šnečí blues** Jaromír Nohavica
34. **Telátko oblíbené** Jaromír Nohavica
35. **Ukolébavka pro Kubu a Lenku** Jaromír Nohavica
36. **Už to nenapravím** Samson
37. **Včelín** Čechomor
38. **Ved' mě dál, cesto má** Pavel krav
39. **Ta naše** Voxel
40. **Zafúkané** Fleret
41. **Zatanči** Jaromír Nohavica

Písničky

1 *Anděl* Karel Kryl

1. ^C ^{Ami} ^C
Z rozmláceného kostela v krabici s
^{G7} ^C ^{Ami}
kusem mýdla přinesl jsem si anděla,
^C ^{G7} ^C ^C ^{Ami}
polámali mu křídla, díval se na mě
^C ^{G7} ^C
oddaně, já měl jsem trochu trému, tak vtiskl
^{Ami} ^C ^{G7} ^C
jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

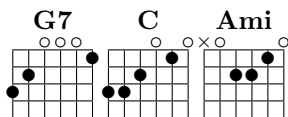
R: ^C ^{Ami} ^C
A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho
^{G7} ^C ^{Ami} ^C ^{G7} ^C
žádat, aby mi mezi dveřmi pomohl hádat, co
^{Ami} ^{G7} ^C ^C
mě čeká a nemine, co mě
^{Ami} ^G ^C ^C ^{G7}
čeká a nemine..

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky, do tváře
jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat, to asi
ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R: A proto...

3. Když novinky mi sděloval u okna do
ložnice, já křídla jsem mu ukoval z mosazný
nábojnice, a tak jsem pozbyl anděla, on
oknem odletěl mi, však přítel prý mi udělá
novýho z mojí helmy.

R: A proto...

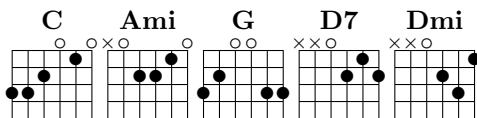
2 *A té réhradice*

^{Ami} ^G ^C
1. A te Réhradice na pěkný rovině,
^D ^{Emi} ^{Ami} ^{D7} ^G
teče tam voděnka dolů po dědině,
^{Dmi} ^{Emi} ^{Ami}
je pěkná, je čistá.

R: ^{Ami} ^G ^C
A po tej voděnce drobný rebe skáčó,
^D ^{Emi} ^{Ami} ^{D7} ^G
pověz mně, má milá, proč tvý oči plá - čó,
^{Dmi} ^{Emi} ^{Ami}
tak smutně, žalostně.

3. Pláčó, one pláčó, šuhajo vo tebe,
že zme sa dostali daleko vod sebe,
daleko vod sebe.

4. Proč by neplakaly, dyž hlavěnka bolí,
musijó zaplakat šohajovi kvůli,
šohajovi kvůli.

Až mě budeš chtít (Šmankote babičko čaruj)

1. ^G Až ^C mě budeš ^C chtít

^{Ami} já budu mít, ^D co žádný nemá.

^G Až ^C mě budeš ^C chtít ^{Hmi} jeden ^D krát.

^G Až ^C se budem ^C znát

^{Ami} budem se ^D ptát, ^D co nás dva čeká

^G Až ^C se budem ^C znát ^{Hmi} jeden ^D krát.

^G Budem ^C chtít lásku na sto let

^G Za ^C ní jít a ^C znát jí nazpaměť

^G Co ^D může být víc, než mít někoho rád ^G ^D

^G Najdem ^C svůj ostrov pokladů

^G Na ^C něm já s tebou zůstanu

^G Co ^D mu že být víc než mít někoho ^G rád

2. Až se budem brát

bude znít chór všech zvonů světa

Až se budem brát jedenkrát

Až pak budem chtít.

Budeme mít, co žádný nemá

Až svět kolem nás jedenkrát.

3. Až se budem brát

bude znít chór všech zvonů světa

Až se budem brát jedenkrát

Až pak budem chtít.

Budeme mít, co žádný nemá

Až svět kolem nás jedenkrát.

R: Bude chtít lásku na sto let

Za ní jít a znát jí nazpaměť

Co může být víc, než mít někoho rád

Žádný pláč, žádní trápení

Kolem nás nikdy už není

Co může být víc než mít někoho rád

R: Budem chtít lásku na sto let

Za ní jít a znát jí nazpaměť

Co může být víc, než mít někoho rád

Každý den místo zázraků

Stačí nám nebe bez mraků

Co může být víc než mít někoho rád.

1. Víno máš a markytánku, dlouhá noc se
prohýří. Víno máš a chvilku spánku, díky, díky,
verbíři.

Ami **C**
2. Dříve než se rozední, kapitán k osedlání
G **Ami** **Emi** **Ami**
rozkaz dává, ostruhami do slabin

G **Ami** **Emi**
koně poh - ání.

Ami **C** **G**
Tam na straně polední čekají ženy, zlatáky

Ami **Emi** **Ami**
a sláva, do výstřelů karabin

G **Ami** **Emi**
zvon už vyzvání.

Ami **C** **G** **Ami**
R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,

C
zítra do Burgund

G **Ami** **Emi** **Ami**
batalion zamíří. -

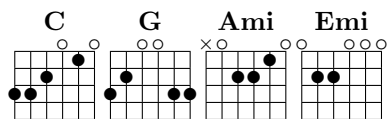
Ami **C** **G**
Víno na kuráž a k ránu dvě

Ami **C**
hodinky spánku, díky, díky vám

G **Ami** **Emi** **Ami**
královšti verbíři. -

3. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k
zemi hrouťí, na polštáři z kopretin budou
věčně spát. Neplač sladká Marion, verbíři nové
chlapce přivedou ti, za královský helmín
padne každý rád.

R: Víno na kuráž. . .

Ami **G** **C** **F**
1. Táto, táto, já už vím, kde můj milý
C
přespává,

F **C** **G**
hned se za ním vypravím, je to duše

Ami **E**
toula - vá.

R: Naj-na- nananá. . .

2. Táto, táto, musím jít, ale věc je nemilá,
co na sebe co si vzít, abych se mu líbila.

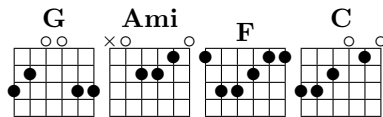
R: Naj-na- nananá. . .

3. Táto, táto, když mi dáš, náušnice ze zlata,
vrátím se mé slovo máš, co nevěsta bohatá.

R: Naj-na- nananá. . .

4. Táto, táto, když mi dáš, šaty samé hedvábí,
vrátím se mé slovo máš, já ho zpátky

přivábím.

1. Někdy si ^{Amř} íkám, jestli ještě znáš ^{Dmi} mé jméno,
a jak ^G často na mě myslíš, když jdeš ^C spát.

Na zítřek v ^{Ami} televizi hlásí zataženo,
a v ^G mé hlavě už tak bude ^{Ami} napořád.

2. Život jde dál, lásko, musíme si zvykat,
a není dobrý na ^G té cestě zůstat sám,
pro jeden ^G smutek nemá cenu stokrát vzlykat,
když má svět ^G otevřenou náruč dokořán.

R: ^C A co bylo dál, jenom ^{Ami} vítr,
^{Dmi} po nebi se ^G mraky ^C honily.

^C A co bylo dál, jenom ^{Ami} vítr,
^{Dmi} a ^G stromy se až k zemi ^{Ami} sklonily.

3. V mi pořád zněly tvoje ^G něžný věty,
a do vlasů ti ^G sedal bílej sních,
z oblohy ^G černý jak díra mezi světy,
se na mě ^G snášel a studil na dlaních.

R: A co bylo dál,...

4. V tom baru ^G nevěděli, že je venku krize,
z rádia zpíval Cohen "Lásko, jsem tvůj muž",
tys vešla ^G dovnitř jak zhmotnění mé vize,
jako když do srdce mi někdo ^G vrazí nůž...

2x R: A co bylo dál,...

1. Kdo ^G snídá špek a ^C tlustě si ho ^G krájí
kdo ^C pořád slídí a ^G nic nechce najít
kdo ^D usne jenom když má v dlaní ^C minci
kdo z ^F hlavy má jen ^C stojan na čepici
^D přitom v ^G nebi chtěl by ^C housle hrát
^{Emi} ten bude v ^D pekle ^C bubnovat

2. Kdo ^D vždycky pro nic za ^G nic ^C ztropí ^G povyk
kdo ^C pořád mluví a ^G nic nevysloví
kdo za ^D dvě zlatky vyměnil by ^C duši
kdo ^F hlavu má jen na ^C nošení uší
^D a přitom v ^G nebi chtěl by ^C housle hrát
^{Emi} ten bude v ^D pekle ^C bubnovat

R: ^A Nekrmte čerty, ^C co se ^G krčí v křoví
^{Emi} Gstejně vám ^C nikdy, nikdy ^D neodpoví
^{Emi} proč svět je jako ^C kolotoč
^D a jenom ^G řeknou, čert ví proč

3. Kdo ze všech ^G dveří ^G poníženež couvá,
kdo ^G kozí nohu pod ^G peřinu schoval,
kdo v ^G hlavě nemá a má ^G pořád v ^G gatích,
kdo se ti ^G směje, když jsi ^G srdce ztratil,
a ^G přitom v ^G nebi chtěl by ^G housle hrát
ten bude v ^G pekle ^G bubnovat.

R: Nekrmte čerty,...

1. Mám ^{Ami} kufr plnej přebytečnejch ^E krámů

a mapu zabalenou do plátna ^{Ami}

Můj vlak však jede na opačnou ^E stranu

a moje jízdenka je dávno neplatná ^{Ami}

C Ami C Ami

2. Někde ve vzpomínkách stojí dům

Ještě vidím, jak se kouří z komína

V tom domě prostřený stůl

Tam já a moje rodina

3. Moje minulost se na mě šklebí

a srdce bolí, když si vzpomenu

že stromy, který měly dorůst k nebi

teď leží vyvrácený z kořenů

C Ami C Ami

R: Jsem černej ^F pasažér

^G ^C
Nemám cíl ani směr

^F ^G ^C
Vezu se načerno životem a nevím

Jsem černej ^F pasažér

^G ^C
Nemám cíl ani směr

^F ^G ^E
Vezu se odnikud nikam a nevím, kde skončím

4. Mám to všechno na barevný fotce

někdy z minulého století

Tu jedinou a pocit bezdomovce

si nesu s sebou jako prokletí

C Ami C Ami

R: Jsem černej pasažér...

5. Mám ^{Ami} kufr plnej přebytečnejch ^E krámů

a mapu zabalenou do plátna ^{Ami}

Můj vlak však jede na opačnou ^E stranu

a moje jízdenka je dávno neplatná ^{Ami}

Na, na, na...

1. Šel ^{Ami} včera městem muž ^{Emi} a šel po
hlavní třídě, -
šel ^{Ami} včera městem muž ^{Emi} a já ho z okna
viděl, -
^{Ami} ^{Emi}
^C na flétnu chorál hrál, ^G zněla to jako zvon ^{Ami}
a byl v tom všechen žal, ^{Emi} ten krásný
^F dlouhý tón,
a já jsem náhle věděl: ^{F#dim} ano, to je on, ^{E7} to
^{Ami} je on.

2. Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
v odpadcích z popelnic krysy se honily
a v teplých postelích lásky i nelásky
tiše se vrtěly rodinné obrázky,
a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.
^{Ami} ^{Emi} ^C ^G ^{Ami} ^F ^{F#dim} ^{E7}
^{Ami} ^{Emi} ^C ^G ^{Ami} ^F ^{F#dim} ^{E7}

R: Na na na ...

3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
a on se otočil, a oči plné vran,
a jizvy u očí, celý byl pobodán,
a já jsem náhle věděl, kdo je onen pán, onen
pán.

4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k
němu došel,
a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj
Darmoděj.

R: Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se,
můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod
jazykem,
když prodává po domech jehly se slovníkem.

5. Šel včera městem muž, podomní
obchodník,
šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý
tón,
a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem
on.

R: Váš Darmoděj, vagabund ...

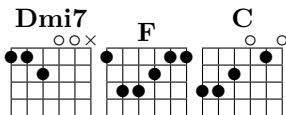
1. Z Těšína vyjíždí vlaky co
čtvrthodinu,
včera jsem nespal a ani dnes
nespočínu,
svatý Medard, můj patron, ťuká si na
čelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo,
hóhó.

2. Z Ve stánku koupím si housku a slané
tyčky, srdce mám pro lásku a hlavu pro
písničky, ze školy dobře vím, co by se dělat
mělo, ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo,
hóhó.

3. Do alba jízdenek lepím si další jednu, vyjel
jsem před chvílí, konec je v nedohlednu, za
oknem míhá se život jak leporelo, ale dokud
se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil
draze, houpe to, houpe to na housenkové
dráze, i kdyby supi se slítali na mé tělo, tak
dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste
tam?", a z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo.(×2)

11 Hejkal

Ami

1. Divnej jekot po lesích se prohání,
až v žilách tuhne krev a zuby cvakaj S.O.S.

Dmi Ami F E

Utichá až u potoka pod strání,
jó, takovýhle řvaní by nesnes ani pes.

Dmi Ami E Ami

žhavý rudý voči a drápy krvavý,
kosti chřestěj v rytmu kastanět,

F E

strašidelný vytí a skřeky chraplavý,
tak to je hejkal, na to vemte jed.

F E Ami

R: Že u nás hej, hej, hejkal straší v lese,

C F C

jen ten, kdo něco snese, tam může v noci jít.

D7 G

Jeho hej, hej, hejkání se nese,

C F C

každěj se strachy třese, k ohni neseseďneme

F C F C

se, neboť za budou v lese zase hejkal

F C G

začal výt.

C E

2. Kdo z vás tady na hejkaly nevěří, ten může

u nás přespat až se zastaví, nevystrčí špičku

nosu ze dveří, a bude jásat, že se dožil rána ve

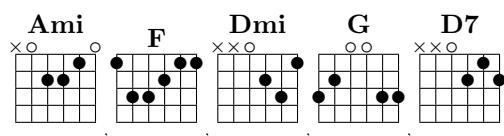
zdraví. Jenom kalný voči a rysy strhaný,

kalhoty si bude muset prát. A děs a hrůza v

hlase, jó, to mu zůstane, až to Tobě bude

povídat.

R: Že u nás hej...

12 Jdem zpátky do lesů

Pavel Lohonka Žalman

Ami7 D7 G

1. Sedím na kolejíč, které nikam nevedou,

Ami7 D7 G
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou.

Ami7 D7 G Emi

Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu, ó,

Ami7 D7 G D

jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu.

R: Z ráje, my vyhnaní z ráje, kde není už

Ami7 C G D7
místa, prej něco se chystá, ó,

G Emi
z ráje nablýskaných plesů, jdem zpátky do

Ami7 C G
lesů, za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,

málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe, šel jsi

vlastní cestou a to se dneska nenosí, i pes,

kteřej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R: Z ráje...

3. Už tě vidím zdálky, jak máváš na mě

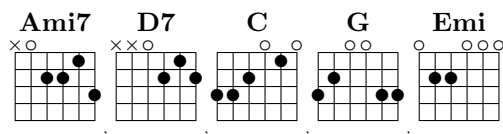
korunou, jestli nám to bude stačit, zatleskáme

na druhou. Zabalíme všechny, co si dávaj

rande za branou, v ráji není místa, možná v

pekle se nás zastanou.

R: Z ráje...

D
1. Když jsem byl malý, říkali mi naši, dobře se
uč a jez chytrou kaši, až **G** jednou vyrosteš,
A7 **D**
budeš doktorem práv.

2. Takový doktor si sedí pěkně v suchu, bere
velký peníze a škrábe se v uchu, já jim na to
řek, chci být hlídačem krav.

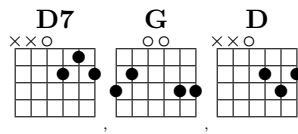
D
R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře, jíst
kaštiny, mýt se v lavoře, od rána po celý den
G
A7 **D** **D**
zpívat si jen, zpívat si: /: Pam, pam, pa dam
pampadádá :/ **G** pam pa da da dam, **A7** pa da
D
dam.

3. K Vánocům mi kupovali hromady knih, co
jsem ale vědět chtěl, to nevyčet jsem v nich,
nikde jsme se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších, ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech, každý
se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R: Já chci mít...

4. Dnes už jsem starší a vím, co vím, mnohé
věci nemůžu a mnohé smím, a když je mi
velmi smutno, lehnu do mokré trávy. S
nohama křížem a rukama za hlavou, koukám
nahoru na oblohu modravou, kde se mezi
mraky honí moje strakaté krávy.

R: Já chci mít...

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš, na půdě
 F#mi Hmi A
 půdy jsem míval svou skrýš,
 G D A Hmi G
 pak jednou v létě řek' jsem si: ať, svět
 D G D
 fackuje tě, a tak mu to vrať.(×2)

2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
 zámek jde lehce a adresu znám,
 zlato jak zlato, dolar či frank, tak jsem šel na
 to do National Bank.(×2)

R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou, na každém
 F#mi Hmi A G D
 rohu mají fotku mou, kdyby mě chytli,
 A Hmi G D C
 jó, byl by ring, tma jako v pytlí je v celách
 G A D G D
 Sing-sing., , ,

3. Ve státě Iowa byl od poldů klid, chudičká
 vdova mi nabídla byt,
 jó, byla to kráska, já měl peníze, tak začla
 láska jak z televize.(×2)

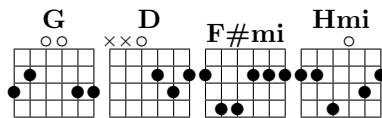
4. Pak půl roku nato řekla mi: "Dost, tobě
 došlo zlato, mně trpělivost,
 sbal svých pár švestek a běž si, kam
 chceš," tak jsem na cestě a chudý jak veš.
 (×2)

R: Jdou po mně...

5. Klenotník Smith mi do očí lhal, dvě facky
 slíz' a dal, vše mi dal,
 a pak jsem vzal nohy na ramena, ten, kdo
 nemá vlohy, nic neznamená.(×2)

6. Teď ve státě Utah žiju spokojen, pípu jsem
 utáh' a straním se žen,
 jó, kladou mi pasti a do pastí špek, já na ně
 mastím, jen ať mají vztek.(×2)

R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou, na nočních
 stolcích mají fotku mou, kdyby mě klofly, jó,
 byl by ring, být pod pantoflí je hůř než v
 Sing-sing.

1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě
 dohola, vypadal jsem jako blbec, jak ti všichni
 dokola, la, la, la, jak ti všichni
 dokola.

2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit, jak
 mám správný voják býti a svou zemi chrániti,
 ti, ti, ti, a svou zemi chrániti.

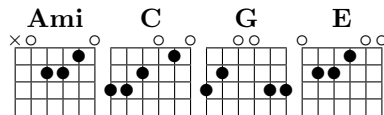
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
 vzpomněl jsem si na svou milou, krásně jsem
 si zabulil, lil, lil, lil, krásně jsem si zabulil.

4. Když přijela po půl roce měl jsem zrovna
 zápal plic, po chodbě furt někdo chodil, tak
 nebylo z toho nic, nic, nic, nic, tak nebylo z
 toho nic.

5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
 protože mladá holka lásku potřebuje a tak si k
 lásce pomohla, la, la, la, a tak si k lásce
 pomohla.

6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho
 potkala, řek jí, že má zrovna volný kvartýr,
 tak se sbalit nechala, la, la, la, tak se sbalit
 nechala.

7. Co je komu do vojáka, když ho holka
 zradila, nashledanou pane Fráňo Šrámku,
 písnička už skončila, la, la, la, jakpak se vám
 líbila, la, la, la

1. **G** Spatřil jsem kometu, oblohou letěla, chtěl
jsem jí zazpívat, ona mi zmizela, **Dmi** zmizela
jako laň **G7** u lesa v remízku, **C** vočích mi zbylo
E7 jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až
příště přiletí, my už tu nebudem, my už tu
nebudem, ach, pýcho marnivá, spatřil jsem
kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami **Dmi**
R: Ó vodě, o travě, o lese,
G7 **C**
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami **Dmi**
o lásce, o zradě, o světě
E **E7** **Ami**
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan
Kepler rozepsal nebeské zákony, hledal, až
nalezl v hvězdářských triedrech tajemství,
která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody, že jenom
z člověka člověk se narodí, že kořen s větvemi
ve strom se spojuje a krev našich nadějí
vesmírem putuje.

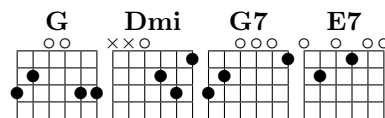
R: Na na na...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf zpod
rukou umělce, který už nežije, šplhal jsem do
nebe, chtěl jsem ji osahat, marnost mne
vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru stál
jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru, až
příště přiletí, ach, pýcho marnivá, my už tu
nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, ...

... bude to písnička o nás a kometě ...

17 Kutil

Chinaski

1. Jsem kutil
 mám malou dílnu víc mě nezajímá
 můj hobby je moje práce
 šťastnej člověk každej kdo to tak má
 mám ženu

je mladá krásná chytrá přívětivá
 má jednu malinkatou chybu
 že si se mnou vůbec nepovídá

R: A tak hledám holku sdílnou

co by chtěla kluka s dílnou

abych nebyl sám
 C Dmi F C

C Ami F Es B C

2. Jsem kutil

mám malou dílnu víc mě nezajímá
 má práce je moje hobby
 šťastnej člověk každej kdo to tak má

Mám ženu

je mladá krásná chytrá přívětivá
 má jednu malinkatou chybu
 že si se mnou vůbec nepovídá

R: A tak ..

18 Little Big Horn

1. Tam, kde leží Little Big Horn je

indiánská zem, tam přijíždí generál Custer
 se svým praporem, modrý kabáty
 jezdců, stíny dlouhejch karabin a z
 indiánskejch signálů po nebi letí dým.

R: Říkal to Jim Bridger, já měl jsem v noci
 sen, pod sedmou kavalérií jak krví rudne zem.

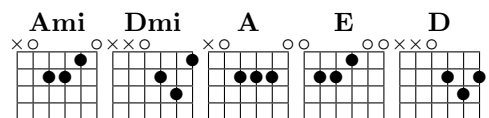
Kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj
 zná, proč Custer neposlouchá ta slova
 varovná.

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií,
 táhne generál Custer s sedmou kavalérií,
 marně mu stopař Bridger radí: „Zpátky povel
 dej! Jedinou možnost ještě máš, život si
 zachovej!“

R: Říkal to Jim Bridger...

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti
 stín. Padají jezdci z koní výstřely z karabin,
 límce modrých kabátů barví krev červená,
 kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R: Říkal to Jim Bridger...

^D 1. Jako je sama skála, tak jsem sám i já, ^D
jako je prázdná duha, tak jsem prázdný i já,
jako je zrádná voda, tak zradím i já.

^A R: Zkouším se prokopat ven - zkouší se

prokopat ven,

^A zkouším se prokopat ven - zkouší se prokopat ^E
ven. :

*: ^A O půl třetí na náměstí

^D ve Valašském Meziříčí, ^E

jdu, co noha nohu mine

a každý sám sobě jsme stínem.

*: Nic mi není, přitom melu z posledního,

těžko říct o tom něco konkrétního,

stejná slova kolem, stejný tváře

a každý sám sobě jsme lhářem a já už zase:

R: : Zkouším se prokopat ven ... :

R: : Zkouším se prokopat ven ... :

^{Dmi} 1. Nesnaž se, znáš se, řekni mi co je jiminý, ^B ^C ^D
jak v kleci máš se pro nevinný minoci dlouhý
^B ^C ^D
jsou plný touhy a milásky nás

^B ^C ^D
dvou Všechno hezký miza sebou mám,

^B ^C ^D ^B ^C
můžu si za to misám, v hlavě hlavolam,

^{Dmi} jen ^B ^C ^{Dmi}
táta a máma jsou s náma, napořád s

^B ^C ^{Dmi} ^B
náma To je to tvoje malování vzdušnejch

^C ^{Dmi} ^B ^C
zámků, malování po zdech holejma rukama tě

^{Dmi} nezachrání, už máš na kahánku, nezachrání,

^B ^C ^D
už jsi na zádech, je to miza náma, ty čteš

^B ^C ^{Dmi} ^B ^C
poslední stránku, za náma, na zádech,

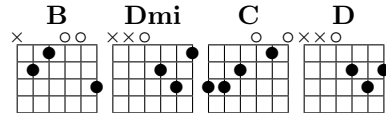
^{Dmi} za náma, už máš na kahánku,

^{Dmi} mezi ^B ^G ^G
náma, mi taky midošel midech.....

^{Dmi} ^B ^C ^{Dmi}
Znáš se, řekni mi co je jiný, jak v kleci

^B ^{Dmi} ^B
máš se, pro nevinný noci dlouhý jsou plný

^C ^{Dmi}
touhy a lásky nás tří.

1. Je den. Tak pojd' Marie ven. Budeme žít. A házet šutry do oken. Je dva. Necháme doma trucovat. Když nechtěj - nemusí. Nebudem se vnucovat. Jémine. Všechno zlý jednou pomine. Tak Marie. Co ti je?
C E F G

2. Všemocné. Jsou loutkařovi prsty. Ať jsou tenký nebo tlustý. Občas přetrhají nit. A to pak jít. A nemít nad sebou svý jistý. Pořád s tváří optimisty. Listy v žití obracet.

3. Je to jed. Mazat si kolem huby med. A neslyšet. Jak se ti bortí svět. Marie. Kdo přežívá nežije. Tak ádíjé.

4. Marie. Už zase máš (k)tulení sklony. Jako loni. Slyším kostelní zvony znít. A to mě zabije. A to mě zabije. A to mě zabije. Jistojistě.

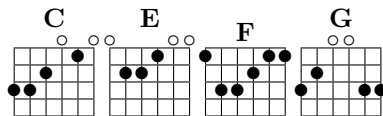
R: Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád. Býti věčně na cestách. A kránu spícím plícím. Život vdechovat. Nechtěj mě milovat. Nechtěj mě milovat. Nechtěj mě milovat.
C E F G

R: Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád. Býti věčně na cestách. A kránu spícím plícím. Život vdechovat.

5. C E F G

Copak nemůže být. Mezi ženou a mužem. Přátelství - kde není nikdo nic dlužen. Prostě. Jen prostě. Spříznění duší. Aniž by kdokoli. Cokoli tušil. na na na na na na na na na na na

R: Já mám Marie rád...
C E F G

1. Děkuju ti za to, žes mi ještě zavolala,

G D

Emi D G C G D
moje duše černá už to ani nečekala, ,

Emi D G C
jenže, moje drahá, je to všechno trochu na

G D
nic, ,

Emi D G
já už jsem se rozhod, zítra budu znovu

C G D
panic. ,

2. Děkuju ti za to, žes to rovnou nepoložil,
že jsi nezapomněl, co jsi se mnou všechno
prožil.

Ted', když svítí měsíc pro každého zvlášť, je
mi to líto,

jenže už je konec, však víš to. Vím to!

Emi D G C G D
Měsíc, , svítí měsíc. ,

Emi D G C G D
Měsíc, , svítí měsíc. ,

Emi D G C G D
Měsíc, , svítí měsíc. ,

Emi
Měsíc

D A Emi G D
R: Nad stádem koní, podkovy zvoní, zvoní

A Emi G D
černý vůz vlečou, hou a slzy tečou a já

volám:

Tak neplač můj kamaráde náhoda je blbec

když krade Je tuhý jak veka a řeka ho zplaví

G C G A
Máme ho rádi. No tak co, (no)tak co,(no) tak

co

1. Vždycky si přál až bude popel i s kytarou,
hou Vodou ať plavou, jen žádný hotel s
křížkem nad hlavou až najdeš místo, kde je
ten pramen A kámen co praská, áá Budeš mít
jistoj Patří sem popel a každá láska. No tak
co, (no)tak co,(no) tak co

R: ...a já šeptám. Ty si ten popel kamaráde do
bílé vody vody. Vyhasnul kotel a náhoda je
šťěstí od podkovy.

D
Ty si ten popel / Heja hej ....

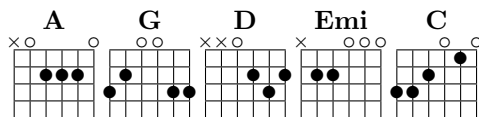
A Emi
kamaráde / Heja hej ....

D A
do bílé vody vody / Heja hej ....

A
Vyhasnul kotel / Heja hej ....

A Emi
a náhoda je / Heja hej ....

G
šťěstí od podkovy / Heja hej ....

G D C D
1. tramvají dvojkou jezdíval jsem do

Židenic
G D C D

G D C D Emi
z takový lásky většinou nezbyde nic

C G C G D
z takový lásky jsou kruhy pod očima

G D C
a dvě spálený srdce Nagasaki

D G D C D
Hirošima

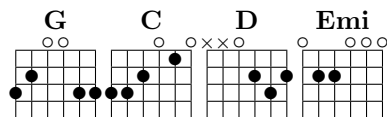
2. jsou jistý věci co bych tesal do kamene,
tam kde je láska tam je všechno dovolené, a
tam kde není tam mě to nezajímá, jó dvě
spálený srdce Nagasaki Hirošima

3. já nejsem svatej ani ty nejsi svatá, jablka z
ráje bejvala jedovatá, jenže hezky jsi hrála
když mi někdy byla zima, jó dvě spálený srdce
Nagasaki Hirošima

4. tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic, z
takový lásky většinou nezbyde nic, z takový
lásky jsou kruhy pod očima

R: a dvě spálený srdce Nagasaki Hirošima

(×4)

C F7maj C F7maj C F7maj C

1. Nejlíp jim bylo
C F7maj

C F7maj C Fmaj7 C Fmaj7
když nevěděli co dělají,

G
jenom se potkali

F C Fmaj7
a neznělo to špatně

2. Tak se snažili

a opravdu si užívali

jenom existovali

a čas běžel skvěle

F C
R: nechám si projít hlavou

G Ami
kam všechny věci plavou

F C
jestli je všechno jen dech

G
tak jako kdysi v noci

Ami C Fmaj7
spolu potmě na schodech,

3. Pak se ztratili

a chvílema se neviděli

jenom si telefonovali

a byli na tom bledě

4. A když se vrátili

už dávno nehořeli

jenom dál usínali

chvíli spolu - chvíli vedle sebe

R: Nechám si ...

1. Když se snáší noc na střechy Petěrburgu,

F E Ami
padá na mě žal,

zatonulý pes nevzal si ani kůrku chleba,

E Ami
kterou jsem mu dal.

C Dmi E
R: Lásku moji kníže Igor si bere,

F H7 Adim E
nad sklenkou vodky hraju si s

revolverem,

Ami F E
havran usedá na střechy Petěrburgu, čert aby

Ami
to spral.

2. Nad obzorem letí ptáci slepí v záři

červánků,

moje duše, široširá stepi, máš na kahánku.

2x R: Mému žalu na světě není rovno,

vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,

vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou

ve spánku.

D A
1. Před chajdou, až oheň bude plát,

D
já budu vzpomínat na štěstí,

A D
jež uprchlo mi v dál.

D A
ěvče, které měl jsem tolik rád,

D
mi přebral kamarád a bude jí

A D
na kytaru hrát.

D
R: Přijď jen na malou chvíli,

A D
až den se schýlí, slunko jde spát,

možná, že píseň zaplaší tíseň

A D
v srdci tě bude hřát.

G D
Ty víš, že mám jen tebe rád,

G D A
tobě chci svoje srdce dát,

D
pohádko mládí, mějme se rádi,

A D
šťasten, ten kdo je mlád.

2. Až tě jednou chlapec opustí,

přijď na kraj propasti, kde chajda

je ukrytá tmou.

Tam tě čeká věrný kamarád,

který tě měl tak rád,

a bude ti na kytaru hrát.

1. Poněvadž nemám kanady a neznám písňe
 z pamp, hóhóhó, a neznám písňe z pamp,
 vyloučili mě z osady, že prý jsem houby
 tramp, hóhóhó, že prý jsem houby tramp.

2. Napsali si do cancáků, jen ať to každěj ví,
 hóhóhó, jen ať to každěj ví, vyloučený z řad
 čundráků ten frajer libový, hóhóhó, ten frajer
 libový.

R: Já jsem ostuda traperů, já mám rád
 operu, já mám rád jazz (folk), rock, chodím
 po světě bez nože, to prý se nemože to
 prý jsem cvok, já jsem nikdy neplul na šifú, a
 všem šerifům jsem říkal: "Bane, pane," já
 jsem ostuda trampů, já když chlempu, tak
 v autokempu.

3. A povídal mi frajer Joe: "Jen žádný
 legrácky, hóhóhó, jen žádný legrácky, jinak
 chytneš na bendžo, čestný čundrácký, hóhóhó,
 čestný čundrácký."

4. Že prý se můžu vrátit zpět, až dám se do
 cajku, hóhóhó, až dám se do cajku a
 vodříkám jim nazpaměť akordy na Vlajku,
 hóhóhó, akordy na Vlajku.

R: Já jsem...

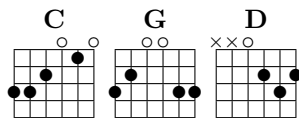
5. A tak teď chodím po světě a mám zaracha,
 hóhóhó, a mám zaracha, na vandr jezdím k
 Markětě a dávám si bacha, hóhóhó, a dávám
 si bacha.

6. Dokud se trampské úřady nepoučí z chyb,
 hóhóhó, nepoučí z chyb, zpívám si to svý
 "nevadí a zase bude líp," hóhóhó," a zase bude
 líp."

R: Já jsem... + v tempu

7. (Navíc:) A tak je mi do pláče, že nesmím
 na vandr, hóhóhó, že nesmím na vandr, a
 namísto maskáče nosím skafandr, hóhóhó,
 nosím skafandr.

8. Dokud se mí kamarádi nepoučí z chyb,
 hóhóhó, nepoučí z chyb, zpívám si to svý
 "nevadí a zase bude líp," hóhóhó," a zase bude
 líp."

1. **Ami** **G** **C**
 1. Ďarmo sa ty trápiš, můj milý synečku,
E7 **Ami**
 nenosím ja tebe, nenosím v srděčku, přece
G C G C Dmi **E7 Ami**
 tvoja ne bu du ani jednu hodinu.

2. Copak sobě myslíš, má milá panenko, vždyť
 ty si to moje rozmilé srdénko, a ty musíš býti
 má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

3. A já sa udělám malú veвериčku, a já ti
 uskočím z dubu na jedličku, přece tvoja
 nebudu ani jednu hodinu.

4. A já chovám doma takú sekérečku, ona mi
 podetne dúbek i jedličku, a ty musíš býti má,
 lebo mi tě Pán Bůh dá.

5. A já sa udělám tú malú rybičku, a já ti
 uplynu preč po Dunajíčku, přece tvoja nebudu
 ani jednu hodinu.

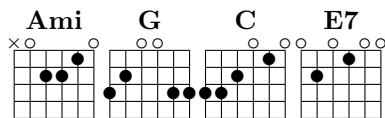
6. A já chovám doma takovou udičku, co na ni
 ulovím kdejakú rybičku, a ty přece budeš má,
 lebo mi tě Pán Bůh dá.

7. A já sa udělám tú velikú vranú, a já ti
 uletím na uherskú stranú, přece tvoja nebudu
 ani jednu hodinu.

8. A já sa udělám hvězdičku na nebi, a já
 budu lidem svítiti na nebi, přece tvoja nebudu
 ani jednu hodinu.

9. A sú u nás doma takoví hvězdáři, co
 vypočítajú hvězdičky na nebi,
 a ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

10. Copak sobě myslíš, má milá panenko,
 vždyť ty si to moje rozmilé srdénko,
 a ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh
 dá.(×2)

30 Rána v travě

Pavel Lohonka Žalman

Ami **G** **Ami**
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v
G **Ami** **G** **Ami**
trávě, že se lidi mají rádi, doufal, a

Emi **Ami**
procitli - právě. Každý ráno dlouze
G **Ami** **G** **Ami**
zíval, utřel čelo do rukávu a při chůzi

G **Ami** **Emi**
tělem sem tam kýval, před sebou sta

Ami
sáhů.

C **G** **F** **C** **Ami** **G**
1. Poznal Moravěnku krásnou a vínečko

C **G** **F** **C**
ze zlata, v Čechách slávu muzikantů

Ami **Emi** **Ami**
umazanou od bláta.

R: Každý ráno...

2. Toužil najít studánečku a do ní se podívat.

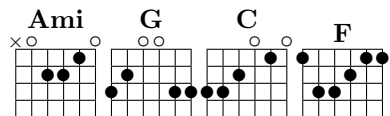
By mu řekla, proč, holečku, musíš světem
chodívat.

3. Studánečka promluvila: „To ses musel

nachodit, abych já Ti pravdu řekla, měl ses

jindy narodit.“

R: Každý ráno...

31 Rosa na kolejích

Wabi Daněk

C **F6** **F#6** **G6** **F#6** **F6** **C**
1.

C **F6** **F#6** **G6**
Tak jako jazyk stále nará - ží

C
na vylomený zub

F6 **F#6** **G6**
tak se vracím k svému nádra - í

C
abych šel zas dál

Fadd9 **G**
Přede mnou stíny se plouží

Ami **F#dim**
a nad krajinou krouží

F6 **F#6** **G6** **C**
podivnej pták, pták nebo mrak.

F6 **G6** **C**
R: Tak do toho šlápní ať vidíš kousek světa

F6 **G6** **C**
vzít do dlaní dálku zase jednou zkus

F6 **G6** **C**
telegrafní dráty hrajou ti už léta

F6d **F#6** **G6** **F#6** **F6**
to nekonečnou - hý - monotón - ní

C
blues

C
Je ráno, je ráno.

F6 **F#6** **G6** **F#6** **F6** **C**
Nohama stí - ráš rosu na ko - le - jích

Nohama stíráš rosu na kolejích

2. Pajda dobře hlídá pocestní co se nocí toulaj

Co si radši počkaj až se stmí a pak šlapou dál

Po kolejích táhnou bosí a na špagátu nosí

čelej svůj dům - deku a rum.
i

R: Tak do toho ...

32 Slavíci z Madridu

Waldemar Matuška

1. Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami

Ami E Ami
Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,

E Ami
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,

E
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě

Ami
vzpíná,

E
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici

Ami
vína.

Dmi Ami
R: Žízeň je veliká, život mi utíká,

E Ami A7
nechte mě příjemně snít,

Dmi Ami
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,

E Ami A7
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve
mně zhlídla, oči jako dvě studny, vlasy jak
havraní křídla, dobře vím, co znamená pád do
nástrah dívčího klína, někdo má pletky rád, já
si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká,...

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a
cudný, mantily, sváteční šaty, oči jako dvě
studny, zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem
jak ta zahrada stinná, kdo chce, ať mi závidí,
já si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká,...

33 Šnečí blues

Jaromír Nohavica

E A7 E H/Es E A E H7
1. Jednou jeden šnek šíleně se lek',

E E7 A Ami
nikdo už dnes neví, z čeho se tak zjevil,

E A7 H7 E H7
že se dal hned na útě - k. -

2. Přes les a mýtinu rychlostí půl metru za
hodinu,

z ulity pára, ohnivá čára,

měl cihlu na plynu.

3. Ale v jedné zatáčce, tam v mechu u svlačce,

udělal šnek chybu, nevyhnul se hříbu,

nevyhnul se bouračce.

4. Hned seběhl se celý les a dali šneka pod
pařez,

tam v tom lesním stínu, jestli nezahynul,
tak leží ještě dnes.

5. kdyby použil vůz anebo autobus,

[: nebylo by nutné zpívat tohle smutné,
smutné šnečí blues. :]

34 *Telátko oblíbené*

Jaromír Nohavica

R: Telátko oblíbené, telátko baculaté, telátko
 nasycené, telátko moje zlaté

telátko na pastvině, telátko u kravičky, telátko
 na mém klíně, telátko z mé písničky.

1. Ach, jak je milé, hebké a hladké, má dlouhé
 nohy a uši krátké,
 jak na mě hledí vřele a sladko, telátko moje,
 moje telátko.

R: Telátko,...

2. Kdybych ho neměl, žalem bych skončil, nic
 kloudného bych v žití svém nevykončil,
 jste pro mě všechno, otče i matko, však nejvíc
 je mi moje telátko.

R: Telátko,...

35 *Ukolébavka pro Kubu a Lenku*

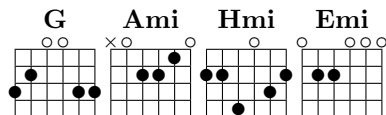
Jaromír Nohavica

1. Den už se sešřel, už jste si dost
 užili, tak hajdy do peřin,
 a ne, abyste tam moc
 řádili, zítra je taky den, slunko mi to
 dneska slíbilo, přejme si hezký sen,
 a kéž by se nám to splnilo,
 na na na ..., aby huř nebylo, to
 by nám stačilo.

R: Hajduly, dajduly, aby víčka sklapnuly,
 hajduly dajdy, každý svou peřinu najdi,
 hajajajajajajaja, Kuba, Lenka, máma a já,
 zítra, dřív než slunce začne hřát ..., dobrou
 noc a spát.

2. V noci někdy chodí strach, srdce náhle dělá
 buch-buchy, nebojte, já spím na dosah, když
 mě zavoláte, zbiju zlé duchy, zítra je taky den,
 slunko mi to dneska slíbilo, přejme si hezký
 sen, a kéž by se nám to splnilo, na na na ...,
 aby huř nebylo, to by nám stačilo.

R: Hajduly,...

Ami D F E7 Ami
vap - tada dap...

1. **Ami** V devět hodin dvacet pět mě opustilo **D**
šťěstí. Ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji **F**
Ami E7 dávno nestál. V devět hodin dvacet pět jako
bych dostal pěstí. Já za hodinu na náměstí
měl jsem stát. Ale v jiným městě.

2. **A** Tvá zpáva zněla prostě a byla tak krátká. **A7**

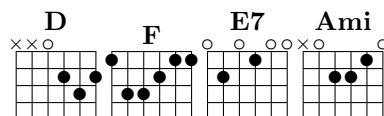
Dmi Že staviš se jen na skok, že nechalas mi
G E vrátka, zadní otevřená, zadní otevřená. Já
naposled tě viděl když ti bylo dvacet. A to jsi
tenkrát řekla, že už se nechceš vracet. Že jsi
unavená, ze mě unavená.

R: vap tada dap...

3. Já čekala jsem hlavu jako střepe a zdálo se
že dlouho. Snad může za to vinný sklep, že
člověk často sleví. Já čekala jsem hlavu jako
střepe s podvědomou touhou. Já čekala jsem
dobu dlouhou víc než dost. Kolik přesně nevím

4. Pak jedenáctá bila a už to bylo passé, já
dřív jsem měla vědět, že vidět tě chci zase.
Láska nerezaví, láska nerezaví. Ten dopis co
jsem psala byl dozajista hloupý, byl odměřený
moc, na vlídný slovo skoupý, už to
nenapravím, už to nenapravím.

R: vap tada dap...

1. 2x ^{Ami} Sousedovic ^G Věra má
^{Ami} Jako ^G žádná jiná
^{Ami} Viděl ^G jsem ji včera máchat
^{Ami} ^{Emi} ^{Ami}
 Dole u vče- - lína

R: ^{Ami} 2x Dole dole dole dole
^C
 Dole dole dole
^G
 Hej dole dole dole
^{Ami}
 Dole u včelína

2. 2x Líčka jako růže máš Já tě musím dostat
 Nic nepomůže spát Skočím třeba do sna

2x R: Dole dole dole ... dole u včelína

3. 2x Líčka jako růže máš Řeknu panu králi
 Ať přikázat vašim dá Aby mi tě dali

2x R: Dole dole dole ... dole u včelína

4. Když v poledne radost má Slunko hezky
 hřeje

Když se na mě podívá Dám jí co si přeje.

2x R: Dole dole dole ... dole u včelína

1. ^G Někde v ^{Emi} dálce ^D cesty končí, každá ^{Emi} prý však
^C cíl ^G svůj ^{Emi} skrývá, někde v ^{Emi} dálce každá má
^D svůj ^C cíl, ať ^G je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

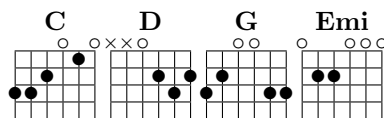
R: ^G Ved' mě ^D dál, ^{Emi} cesto má, ved' mě dál,
^C ^G ^D
 vždyť i já tam, kde končíš, chtěl bych dojít,
^C ^G
 ved' mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho po všech cestách, všechny
 znám je, jen ta má mi zbývá, je jak dívky, co
 jsem měl tak rád, plná žáru bývá, hned zas
 samý chlad.

R: Ved' mě dál...

^{Emi} ^D ^G
 : Pak na patník poslední napíšu křídou
^C ^G ^D
 jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
^{Emi} ^F ^C
 písňe své, co mi v kapsách zbydou, dám si
^G ^D ^{D7}
 bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

R: Ved' mě dál... ++

E Gis A

1.

večer jen s kejtrou u ohně
to je přesně něco pro mě
ale je to ještě větší sranda
když se obrok sejde celá banda
lidí co jsou na tom podobně
-
naš život má jen jeden směr
a to spousta přátel, zábavy a her
jsme lidi co naplno do všeho jdou
vždy v souladu s přírodou
žijem čestně, hrajem vždycky fér
Fis A Fis H

díky nechci drogu ani chlast
radši knížku, dobrej skutek nebo třídít plast

R: Život je boží když jsi skaut

skaut nikdy není out

už nemusíš sedět v koutě

všichni zvou tě na každou party, na každěj

raut

2. Jsme spolek bláznů různý povahy

co zbožňujou zdolávat nástrahy

a máme ty nejhezčí holky

co rozeznaj káně od poštolky

a maj bobříky ... odvahy

-

s šátkem kolem krku jdem

hrdě každým novým dnem

cestou poznáváme luční kvítka

sprostě mluvit uslyšíš nás jenom zřídka

snažíme se jít příkladem

-

díky nechci drogu ani chlast

radši knížku dobrej skutek nebo třídít plast

a kdo nějakou z našich zásad poruší

dá si dobrovolně hned pět dřepů ať se poučí

R: Život je boží ...

40 Zafúkané

Fleret

1. **A**mi **A2** **A**mi **A2**
Větr sněh zaněsl z hor do polí,

Ami **C** **G** **A**mi
já idu přes kopce, přes údolí,

C **G** **C**
idu k tvej dědině zatúlanej,

F **C** **E** **A**mi **Fmaj7**
cestičky sněhem sú zafúkané - ,

Ami **E4sus**
,

Ami **C** **G** **C**
R: Zafúkané, zafúkané

F **C** **D**mi **E**
kolem mňa všeccko je zafúkané

Ami **C** **G** **C**
Zafúkané, zafúkané

F **C** **E** **A**mi
kolem mňa všeccko je zafúkané

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,

srdce sa ozvalo, bit ho slyším,

snád' enom pár kroků mi zostává,

a budu u tvého okénka stát.

2x R: Ale(-) zafúkané, zafúkané,

okénko k tobě je zafúkané.

3. Od tvého okna sa smutný vracám,

v závějoch zpátky dom cestu hledám,

spadl sněh na srdce zatúlané,

aj na mé stopy - sú zafúkané.

2x R: Zafúkané, zafúkané,

mé stopy k tobě sú zafúkané.

41 Zatanči

Jaromír Nohavica

1. **E**mi **G** **D** **E**mi
Zatanči, má milá, zatanči pro mé oči,

G **D** **E**mi
zatanči a vetkni nůž do mých zad,

G **D** **E**mi
ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi

skončí,

ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

Emi **G** **D** **E**mi
R: Zatanči, jako se okolo ohně tančí,

G **D** **E**mi
zatanči jako na vodě loď,

G **D** **E**mi
zatanči jako to slunce mezi pomeranči,

G **D** **E**mi
zatanči, a pak ke mně pojd'.

2. Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má

prsá, polož dlaň nestoudně na moji hrud',

obejmi, má milá, obejmi moje bedra, obejmi

je pevně a mojí bud'.

Emi **G**
R: Zatanči, ...

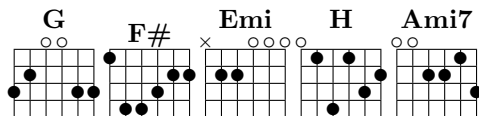
3. Nový den než začne, má milá, nežli začne,

nový den než začne, nasyt' můj hlad, zatanči,

má milá, pro moje oči lačné, zatanči a já budu

ti hrát.

Emi **G**
R: Zatanči, ... (×2)

2015